

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Sebastiani Castellionis Sacrorvm Dialogorum Libri
Qvatvor, Qvos Postremo Ipse Recognovit: Argvmenta
Singvlis Dialogis Praeposvit, Et Sententias Svbiecit ...**

Châteillon, Sébastien

Francofurti, 1761

VD18 12886300

Simon.

urn:nbn:de:gbv:45:1-18303

S I M O N. Lucæ 7.

A R G V M E N T V M.

Jesus miranti cum animo suo Simoni, apud quem ipse cibum capiebat, cur se pateretur ab impudica muliere attrectari, causam reddit.

Simon, Judas.

Jam dudum spectro mulierem istam, quæ meum hunc hospitem tam molliter curat. Qui si vates esset, intelligeret utique, quæ & qualis sit mulier, quæ ipsum attrectat: nam prostituta pudicitia est. *J.* Simon, paucis te volo. *S.* Dicas licet, Magister. *J.* Duos debitores habebat quidam creditor, quorum alter quingentos, alter quinquaginta debebat denarios. Ille cum non essent solvendo, utrique condonavit. Dic, uter eum plus amare debeat? *S.* Opinor, cui plus condonavit. *J.* a) Recte judicas. Vides hanc mulierem? Cum introivissem domum tuam, ne aquam quidem ad lavandos pedes meos dedisti. Ea & lachrymis eos perfudit, & sui capitis capillo extersit. Tu mihi osculum non dedisti: ea, postquam sum ingressus, non desistit mihi pedes deosculari. Tu nec oleo mihi caput unxisti: ea unguento mihi pedes perunxit. Qua de causa sic habeto, ei multa remitti peccata, quoniam multum amavit. Cui autem minus remittitur, minus amat. Remittuntur tibi peccata mulier: tua te fiducia servavit: abi cum bona pace.

SEN-

a) **E** similibus judicandum est de similibus.

SENTENTIA.

A sinistris suspicionibus abstinendum. Ex conjectura judicare, temerarium est. Magno beneficio magnus amor conciliatur.

JAIRVS. Marc. 5. Luc. 8.

ARGVMENTVM.

Jesus a Jairo exoratus, ejus filiam ita sanatum: & inter eundem, mulierem profluvio sanguinis laborantem sanat. Deinde ubi Jairi domum venit, ejus filiam, quæ interea discesserat, revocat in vitam.

Jairus, Jesus, Mulier, Petrus, Nuncius.

Est mihi unica filiola, optime Jesu, duodecimum annum agens, quæ nunc domi desperato morbo laborat. Obsecro te, & obtestor etiam atque etiam, ut domum venias, eique manus imponas, ut reviviscat, & revalescat. *Je. F. ciam vero, eamus. M. Salva sum, si possum vel extremam ejus oram vestis attingere. Conabor, nec me hæc hominum turba impedit, quo minus ad eum accedam. Je. Quisnam tetigit mea vestimenta? P. Tu vides, quanta te hominum multitudo circumfistat & comprimat, & rogas, quis te tetigerit? Je. Certe tetigit me aliquis: nam sensi vim quandam exire a me. M. Perii misera, non latui eum. Obsecro te, ignosce mihi, ego sum illa. Je. Narra mihi rem omnem, ut sese habet. M. Ego misera jam duodecim annos languebam*

P 3

pro-